

en miljøregulering, så vi får et mere pornofrit miljø, så er det i Folketinget, det skal ske.

Det andet med, at det er urealistisk at gøre noget ved det her, det siger man om alting, når man ikke tør gå ind i det, når man ikke tør gå op imod det, man tror er det, der giver stemmer. Jeg tror egentlig, der er ganske mange stemmer i at gøre det muligt for børn og unge og andre at undgå at blive konfronteret med billedporno-grafi offentlige steder.

Så tales der om forældrenes ansvar, også fra Venstre, skuffende. Og fra CD, skuffende. Og fra De Konservatives side, dybt skuffende. Det er forældrenes ansvar. Jo, men det er sandelig også Folketingets ansvar. Herinde skulle vi være voksne, ansvarlige mennesker, som udstikker nogle rammer, og – det er rigtigt – går ind og har på befolkningens vegne en eller anden, skal vi sige, formynderisk eller enormt moralsk holdning, der ligger til grund for lovgivningen. Sådan er det vel omkring al lovgivning. Hvorfor skal alt være frit her? Det er da at have et misforstået frisind; det er uansvarlighed ud over alle grænser.

Og så er der den indvending, der har været fra flere ordføreres side: Jamen vi kan jo ikke styre Internettet, og tv-kanalerne kommer dumpende ned fra himmelen, det kan vi ikke styre. Jamen det er da en opgivende holdning. Hvor der er vilje til at gøre noget, er der også en vej.

Man kan i dag sende mennesker til månen. Tænk, jeg tror også, man kan regulere det, sådan at børn og unge ikke kan klikke sig ind på Internettet på pornografiske sider, og det samme kan man gøre med ukodede tv-kanaler. Hvor der er en vilje, er der en vej.

Jeg ønsker, at vi får nogle regler på det her område. Jeg finder det groft anstødeligt, jeg finder det kvindeundertrykkende, jeg finder det forargeligt, jeg finder det umoralsk, uanstændigt, blufærdighedskrænkende, uetisk, uæstetisk, dekadent, normløst, uansvarligt og utilgiveligt, hvis Folketinget ikke griber ind her, men bare synes, at det er udviklingen, og herregud, den må vi følge; det er lidt beklageligt, men sådan er det. Det er ikke rimeligt.

Vi skal stemme om forslaget til vedtagelse først i næste uge, så der er tid til at besinde sig, og der er tid til at tage en debat i partigrupperne og også til for de politikere, der stadig væk har en lille smule politik i sig, at sige: Her vil jeg stemme efter min overbevisning og ikke piskes ind under partidisciplin.

Tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Lone Yalcinkaya (CD):

Jeg er da ked af at høre, at hr. Frank Dahlgaard har forstået min tale, som om vi havde lagt det hele over til forældrene, at vi ikke vil tage stilling til problematikken, og at vi ikke ville støtte forslaget som sådan.

Det, jeg har sagt, var, at forslaget, som det ser ud, ikke er noget, vi rigtig kan bruge til ret meget, fordi det er alt for bredt, alt for omfattende. Kom med nogle konkrete sager, så lad os snakke om det.

Vi kommer med et forslag, der går ud på, at vi vil beskytte børn. Vi har et ansvar over for børn, vi har ansvar over for forældres følelse af tryghed, trygheden ved at sende et barn i skole og vide, at der sker ikke noget, jeg ikke ønsker mit barn skal konfronteres med.

Derfor vil jeg lige kommentere, at vi har fuld forståelse for synspunktet, men kan desværre ikke støtte forslaget, da det er alt for bredt. Kom med noget konkret, og lad os kigge på det.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Det konkrete ligger jo i at pålægge regeringen at spille ud på det her område, når man har undersøgt sagerne og fundet ud af, at selvfølgelig kan man godt styre det dér Internet og tv-kanaler og andre ting, vist kan man så. Det er et teknisk problem, og det skal man finde ud af; det skal vi ikke finde ud af herinde.

Men jeg fornemmer på CD's ordfører i denne sag, at hun ikke har det særlig godt med det. Jeg fornemmer hr. Arne Melchiors tunge ånd over ordføreren, og jeg vil stærkt opfordre ordføreren til at slå sig fri som repræsentant for de kommende generationer og for fremtiden og ikke lade sig binde af fortiden, som har nogle misforståede opfattelser af frisind og frihed, og at alt skal være tilladt, og at der ikke skal være grænser og normer.

Jeg ser med interesse og spænding frem til afstemningen om forslaget i næste uge.

(Kort bemærkning).

Lone Yalcinkaya (CD):

Den tale, jeg holdt herfra, er en tale, jeg står hundrede procent inde for, og det er absolut ikke noget, der er påduttet mig andetsteds fra. Jeg har naturligvis haft drøftelse med min gruppe, og de støtter mig i det, jeg har sagt, og i det, jeg mener, så min frihed er hundrede procent garanteret på den front.